

LA CABANERA

Àger Revista d'àmbit Municipal

N. 17 ANY 2 (1987) 125Pts.



Setmana Santa 1987

LA CABANERA

Carrer Sant Pere nº 5
AGER (La Noguera)
Telèfon 973-43 50 85

Consell de Redacció:

Burgués Jordana, J.
Burgués Salse, J.
Casanoves i García, V.
Casanoves i Mauri, D.
Castells Puñet, H.
Delfau i Baldomà, J. M.
Fité Llevot, F.
García Gonzalo, C.
Gregori Perelló, J.
Mercadé Alòs, J. M.
Montardit Sastre, M. C.
Porté Llotge, M.

Col.laboradors:

Baldomà Montardit
Ardiaca Montardit
Gregori Puñet
Eslava Alex
Nuria Sentenach

Muntatge:

Angels i Albert

Impremta:

Romeu (Balaguer)

AGENDA

Telèfons:

- Ajuntament	43 50 04
- Ajuntament, Casa Metge	43 50 13
- Guàrdia Civil	43 50 11
- Casa Parroquial	43 50 64
- Creu Roja Balaguer	44 57 96
- Bombers de la Generalitat, Balaguer	44 54 80

Ferrocarril:

- Direcció Lleida: 7:58, 13:43 i 18:43
- Direcció Pobla de Segur:
9:11 (Sortida Lleida 8:04)
De dilluns a divendres.

10:57 (Sortida Lleida 9:50).
Dissabtes i festius.

16:17 (Sortida Lleida 15:10).
Diari.

Autobús:

- Direcció Lleida: 7:45
- Direcció Esterri d'Aneu: 17:30

- Farmàcia: Horari de 10 a 13

Metge:

Horari de consulta de 10 a 12 de
dilluns a divendres, menys el
dimarts que és de 9 a 10.

Infermera:

Horari de consulta de 11 a 12 de
dilluns a divendres.

D. L.: LL-516-1986

EDITORIAL

Amb certa tardança altre cop, apareix el primer número del segon any de la nostra revista. Sense adonar-nos, ha passat l'hivern i hem penetrat ja a la primavera. Amb la seva arribada, anyalment, celebrem la festa de l'arbre, amb la finalitat d'educar als més petits a estimar els arbres i respectar-los.

L'explotació humana i la contaminació, d'una forma cada cop més alarmant, fan perillar l'existència dels arbres i sobretot l'equilibri dels boscos que encara resten a Europa, afectats per les pluges àcides i altres elements agressors. L'arbre, tots sabem que és font de vida i factor imprescindible per mantenir la puresa i el grau d'humitat necessari del mig ambient, pel qual, malgrat no sigui productiu, es necessari protegir-lo i fomentar la seva conservació.

Potser aquestes premisses bàsiques, que haurien de presidir la festa, no es tenen massa en compte i el que hauria d'ésser un exemple i un estímul pels més petits a estimar i respectar els arbres, cada cop es veu més desdibuixat pels actes festius que s'organitzen, que estan molt bé per altra part, però que no són la finalitat primera de la diada. Cal inculcar sobretot als infants, aquesta urgent necessitat a estimar i protegir els arbres. Especialment els més vells, els que resten encara com testimoniatge de generacions passades, que segurament entengueren, ni que fos intuïtivament, millor que nosaltres la gran valor de l'arbre.

Aquest amor i aquesta cura pels arbres, d'altra banda, no pot limitarse a aquesta festa pels infants. Hem de ser consuegents també els més grans i actuar amb coherència, donant exemple als més petits, que és la forma millor de fer efectiu el que pretenem, o sinó no té cap sentit la diada. Com hem repetit molts cops, en part hi estem per denunciar tot acte que atempti a la nostra comunitat de la forma que sigui. Es bo que, aprofitant aquesta circumstància de la diada, denunciem actes realment bandàlics contra els arbres, alguns centenaris. Ens limitarem a denunciar el més greu i que no admet palliatius; l'escapçament del brancatge dels tres lladoners del camí de l'aturador, a l'eixopluc dels quals gairebé tots ens havíem guarit més d'un cop del sol dels mesos d'estiu. No sabem per quin motiu, avui, tres dels lladoners més centenaris de la Vall, apareixen amb els troncs nus, bàrbarament escapçats. No ho sabem i ens lamentem de la poca sensibilitat, el poc civisme de l'autor de tan lamentable malifeta.

Desitjariem que actes com aquest no es repetissin, perquè les qualitats i la noblesa d'un poble sovint es reflecteix millor en detalls de sensibilitat i amor i respecte per la natura, que al cap i a la fi és la font del sosteniment de molts, més que en grans actes i demostracions públiques festives o polítiques.

El proper dia 18 del mes d'abril, a les 8 de la nit, al saló d'actes de l'ajuntament, es farà la presentació del llibre d'En Enric Sauret i Gastó "Pregunta i Resposta", editat pel centre d'Estudis Comarcals de la Vall d'Ager, amb el suport econòmic de la Generalitat de Catalunya. La presentació estarà a càrrec del Sr. Josep M^e Sans i Travé.

Festes de Setmana Santa. Després de gairebé vint anys es recuperen les tradicionals processons de Setmana Santa i els armats.

S'està gestionant la creació d'un centre internacional de vol lliure i, dintre del nou centre, una escola que estarà al càrrec del Delta Club Lleida. Les gestions les estan portant a terme conjuntament l'ajuntament i dos membres del vol lliure irlandés (Peter i Decland).

S'està fent el projecte de restauració de la nau dreta de la parròquia de St. Vicenç, on hi ha projectat ubicar-hi el futur museu local

OPINIO

A la dolçor de la tardor ha succeït, sense adornar-nos, la duresa de l'hivern, amb els costipats, les gripes i tot un munt d'incomoditats que sofrim amb paciència esperant que arribi el bon temps, la primavera. S'apropen els Carnestoltes i amb ells la Quaresma, que preanuncien ja les primeres violetes arresserades en indrets assolellats dels marges dels camins o paredats de la zona de Pedra. El diumenge passat, en ple febrer, vaig poder contemplar les primeres, sobre mateix de la font de Pedra, despuntant ufanes.

Actualment el Carnestoltes és tan sols un record pels més grans; les generacions de després de la guerra tot just si n'hem sentit parlar dels Carnestoltes d'Àger. Fullejant unes ordenances municipals que foren publicades l'any 1907 per "El regiment i govern de la vila d'Àger i el seu districte", m'ha fet gràcia llegir-ne algunes, precisament, relacionades amb el Carnestoltes, que passo tot seguit a transcriure, per tal com consten com única festa popular que mereixia de certes ordenances; cosa que, d'altra banda, palesa la vitalitat que tenia la festa i el ressò popular.

Art. 16 Durant els dies de Carnestoltes, es permet anar pels carrers amb disfressa i careta des les vuit del matí fins a la posta del sol, sempre que l'autoritat no ordeni el contrari.

Art. 17 Es prohibeix a les màscares, parodiar els actes de qualsevol religió protegida o tolerada per les lleis, insultar a les persones amb bromes de mal gènere o expressions que ataquin la seva honra, ni emprar paraules, ni executar accions que ofenguin la moral i el bon comportament.

Art. 18 Es prohibeix en les disfresses, els hàbits religiosos, els uniformes militars i els vestits que estiguin destinats a classes oficials.

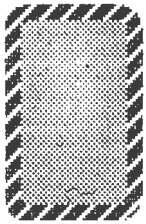
Art. 19 Solament l'autoritat o els seus

delegats podrà obligar, a la persona que hagi comés alguna falta, treure's la careta.

Art. 20 En el cas de passar el Viàtic durant les hores que transitin màscares pels carrers, aquestes deuran treure's la careta o absentar-se del lloc on això succeeixi.

Certament, pel que es despren d'aquestes ordenances municipals, promulgades essent batlle Andreu Serrano i consellers Andreu Sauret, Josep Monsó, Francesc Burgués, Martí Canal, Josep Claverol, Antoni Castells i Josep Camarasa i secretari Josep Montardit, la nostra vila comptava amb una tradició del Carnestoltes ben arrelada i certament, malgrat els caciquismes i dirigismes, en la vida política. Tots hem sentit parlar de les tertúlies polítiques de cafè i com hi havia el cafè de reunió dels dretes -el de "Meregildo"- i el dels d'esquerres -el de "Tello"-; no és pas la meua intenció fer una evocació nostàlgica del nostre passat més recent, però sí recordar aquella vitalitat del nostre poble, que en la postguerra i per vèries circumstàncies, moltes d'elles prou conegudes per vosaltres, va anar perdent a poc a poc, acompanyada d'un creixent envelliment de la població, en part degut a la gran pèrdua d'habitants.

Actualment, des la democràcia, estem fent un gran esforç per aturar aquesta devallada i per recuperar alhora algunes de les tradicions més genuïnes i més nostres. Els Carnestoltes, amb tota la força que tenia, és difícil de recuperar, puix ens manca població i l'ambient que el generava trencat per la dictadura. Altres tradicions, però, com les



...OPINIO

Caramelles o els armats, que volem recuperar enguany, estan adquirint nova força. El Carnestoltes, si ens ho proposem, també el podem anar recuperant, malgrat no sigui amb les mateixes dimensions, depen de nosaltres. Es una tasca col·lectiva, com hem repetit molts cops, lluitar pel futur de la nostra comunitat, en tots els sentits. No podem seguir mirant el passat i somniar amb velles grandeses. Els temps canvien i ens exigeixen més per assolir un nivell de vida digne. A nivell econòmic tenim un repte, i ens cal afrontar-lo, que necessita, si més no, d'una bona gestió administrativa i política, que no es possible sense la plena participació de tothom, des les pròpies conviccions individuals, que sien enriquidores i en cap cas generadores de rivalitats, alentades per protagonismes personals o egoïstes. La democràcia deu basar-se en aqueix joc, sense arribar mai a

enfrentaments negatius per la comunitat. Cal sens dubte, de la generosa entrega dels més emprenedors en la tasca política, entesa com servei i no com instància de poder, que doni cabuda a tota iniciativa i cal el recolzament popular a través del vot, que alhora, com acte de llibertat, suposa una responsabilitat i el suport als representants elegits, almenys pels qui els han votat i, en tot cas, l'oposició cal entendre-la també positivament, mai com base d'enfrontaments. L'oposició deu tutelar i portar un cert control de la gestió política dels qui governen, criticant sempre d'una forma constructiva allò que considera desencertat i aportar, si més no, idees i suggerències als projectes o instàncies de govern que proposin els regidors. En aquesta dinàmica constructiva ha de basar-se tot bon sistema democràtic. Com expressàvem en el darrer número de la revista, ens cal anar pensant en les eleccions municipals, tant els qui pensin presentar candidatures, com els qui no; és una responsabilitat de tots l'elecció d'un bon equip municipal.

F. F.



La Estrella

S. A. de Seguros

RELATS DE GUERRA

Amb aquest testimoni i corprenedor relat del propi protagonista, n'Antoni Hivern, el Ton de Coro, obrim un nou apartat de la revista dedicat a commemorar els cinquanta anys de la Guerra Civil espanyola. Voldriem que en ell hi participessiu tots els que vareu protagonitzar la guerra i pugueu aportar dades sobre la incidència d'aquesta guerra fratricida sobre la nostra vall i la nostra gent, perquè en quedi testimoniatge viu per les generacions futures i no es torni a repetir.

UN AGERI A MATHAUSSEN

Primera part

El dia 10 de febrer de 1939 va ésser la continuació del calvari dels republicans espanyols a l'exili. La columna en la qual anava jo -26 divisió confederal, de la CNT- va entrar a França per Puigcerdà, on hi havia un control, en el qual ens varen fer entregar les armes, munició i material de guerra en general i des d'on ens varen conduir a un prat que havien destinat com a camp de concentració -l'atur de Querol-. Nosaltres, allí ens varem anar organitzant en grups de quatre, de cinc, dos, etc.... per construir-nos cabanes improvisades, amb les quals protegir-nos de les inclemències del temps. Les cabanes les férem com puguerem, amb els matxetes, tallant rajoles d'herba del prat, amb mantes, improvisadament ... Varen passar uns dies, després dels quals ens van demanar que era el que volíem fer, si desitjàvem anar amb Negrin o amb Franco, però nosaltres, com que estàvem ja cansats de tanta guerra, no volíem anar a cavall fort, desitjàvem reposar. Així i tot, alguns escolliren tornar amb Franco; aquests pobres, que jo els dic pobres, com nosaltres, altres companys d'altres forces, que no podien sentir parlar de Franco, els maxacaven a cops. Passats uns dies de dita comunicació, vingueren

els gendarmes per tal de saber la nostra decisió; cadascú escollí, si anar amb Franco o quedar-se amb Negrin.

Degut al mal temps i la pluja constant, passat cert temps, el nostre mando es va preocupar de nosaltres i va demanar a la gendarmeria francesa que ens possessin sota cubert. Al cap de poc, forem cridats tots els de la 26 divisió confederal i ens traslladaren al camp de Mont-Louis -un altre camp de concentració-; en el trajecte, passant per Bourg-Madame, em vaig trobar amb Salvador de Cabiscol, Peça i uns quants més; al veurem passar per allí, em van dir: "Ton, ¿on vas?", al qual jo els vaig respondre: "no sé on anem", i ells em preguntaren, si els volíem; els vaig dir que per mi no hi havia problema, però el gendarme que ens conduia no els va admetre. Per fi arribarem a Mont-Louis, que és una fortalesa, on hi varem sojornar fins la segona quinzena de març. Mentre, s'estava construint un camp de concentració a Vernet d'Ariège, que feien ja amb barracons de fusta ben acondicionat, al qual ens traslladaren seguidament a finals de març. Amb més calma, puguerem per fi escriure a casa, revent contestació. A mi em va contestar la meva germana de Cervera i em comunicà "...aquí t'envio aquestes lletres desitjant que et trobis bé; nosaltres estem regular; sabrás que el pare va morir el 14 de desembre passat i que la mare es troba a

Barbastrê bé. La mare a Barbastre, el pare mort, no vinguis per ara; no hi ha treball. T'envio l'adreça del Remigi de Casbiscol d'Amèrica que desitja veure't, perquè si vinguessis hauries d'anar a viure a la casa que viuen Rosindet i altres; aquest lloc sé que no t'agrada, per això t'aviso d'avantmà -era això una contrasenya, puix sabia ja que Josepet de Sanxo estava mort-. Al veure el pervindre, aleshores, vaig anar a la plana major del meu batalló i vaig explicar-li al meu comandant el que em passava. De fet, només tenia una possibilitat, marxar a Amèrica, tenint en compte que la C.I.A. -Confederació Internacional Antifascista- facilitava els tràmits necessaris per poder emigrar a Mèxic als que no podien viatjar-hi amb els seus propis medis. Jo aleshores vaig omplir una fitxa que em facilitaren a l'estat major i la vaig enviar a la C.I.A., però no em contestaren, pel qual vaig enviar-ne altre cop dues més i a la tercera vegada no vaig rebre tampoc contestació; mercès a un company de Girona, en Pere Macias Costa, que em va deixar dos ó tres francs vaig poder comprar a la cantina un foli de paper de barba en el qual vaig reproduir per última vegada la fitxa, notificant als de la C.I.A. que era la darrera que em quedava; aquest cop vaig obtenir resposta, demanant als mandos que donguessin informació sobre mi; jo li vaig fer una carta al comandant del batalló, però no vàrem rebre cap altra notícia al respecte.

Mentrestant em van traslladar novament; ara al camp de Setfont, coincidint amb el moment que els alemanys declaraven la guerra als francesos. Erem ja al maig o juny del 39; la guerra s'estava movent. A Setfont, davant els aconteiximents bèl·lics, un comandant constantment ens coaccionava, instant-mos a tots els espanyols que erem dins de França, que no treballàvem, que no feiem res, que

deviem ajudar-la i anar a defensar-la contra els alemanys, donat que ells ens havien obert les portes i donat acolliment. Nosaltres els contestàrem que no estàvem disposats a fer res, puix estàvem cansats de guerra, i a més a més ells no havien vingut a ajudar-nos a Espanya. Però com cada dia ens estrenyien més, ens racionaven els aliments, etc..., no vàrem tenir cap més solució que consentir en ajudar-los a la



guerra; podiem escollir entre les companyies de treball, els batallons de marxa i la legió estrangera; tres activitats prou dures pels pobres pàries espanyols que havíem d'anar a defensar França -"carn de canó". Com últim remei vàrem pensar que ens valia més que anessim a treballar a pic i pala i així no ens caldria estar al front.

PÀGINA OBERTA

ACTIVITATS DEL PATRONAT I DEL CENTRE D'ESTUDIS

Aprofitant l'avinentesa de la publicació de la Cabanera, comuniquem a tots els socis del Patronat i del Centre d'Estudis, que a partir d'aquest any, tot el referent a informació sobre les activitats de dites institucions s'editarà en dita revista i solament s'informarà, individualment, d'actes programats, convocatòria d'assemblees generals o qualsevol informació que requereixi d'una certa urgència. Aprofitem l'avinentesa, igualment, per brindar a tots els socis aquest espai, on puguin publicar tot allò referent a dites institucions, ja sigui amb caràcter de crítica, suggerències o qualsevol altre tipus de publicació, que solament caldrà que enviïn al consell de redacció de la Cabanera.

Any Econòmic:

ENTRADES

Saldo anterior	68.329
Socis, altres	41.300
Festa St. Pere	22.767
Subv. Torre Fontdepou	600.000
Subv. llibre Guilleumota	100.000
Subv. Cadires	

Total 982.396

"Memòria d'activitats i any econòmic del propassat any 1986"

Com activitats més rellevants efectuades, cal situar l'acabament definitiu de les obres de la torre de Fontdepou; les obres de reparació de la teulada del collateral de migdia de l'església parroquial -obres efectuades amb una subvenció de la Generalitat, l'aportació de 150.000 Pts. per part del bisbal i l'ajut generós de l'ajuntament, essent l'aportació de la Generalitat d'un milió de pessetes- i les obres de restauració de l'ermita de Sta. Eugènia de la Règola, que s'efectuen actualment i que es porten a terme mercès a la subvenció de 450.000 Pts. atorgades per la Diputació i el suport de la publicació del Tríptic de la Col·legiata, del llibre de la Guilleumota del Sr. Lladonosa i del llibre sobre la música d'Enric Sauret, que es a punt de sortir, pel qual es compta amb una subvenció de 100.000 Pts....

SORTIDES

Imprenta Saladrigues	166.300
Torre de Fontdepou	600.000
Compra cadires	133.056
Material ofic.	2.280

TOTAL 901.636

Saldo Positiu 80.760



Banco Hispano Americano

Activitats en projecte per l'any 1987

La més urgent és la reparació dels danys efectuats pel desprendiment d'una roca a l'ermita de Pedra. Per dita obra hi ha ja en projecte demanar una subvenció a la Diputació per part de l'Ajuntament i del Patronat, havent-se fet ja la memòria, en la qual manca encara per fer l'evaluació dels mals i el cost de l'obra; de tot informarem en un proper número. També es demanaran diners al bisbat i el Patronat farà una aportació del seu efectiu, que manca encara per precisar.

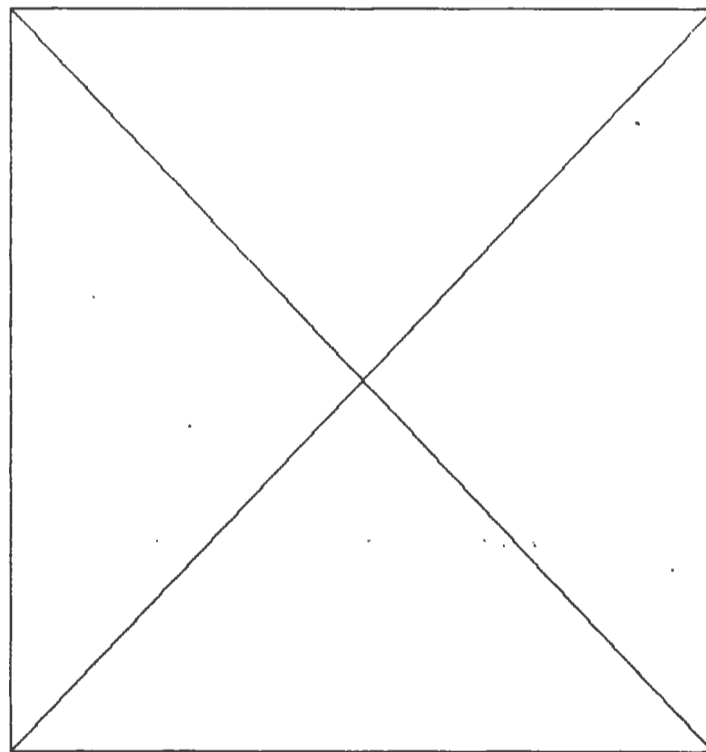
Estem a l'espera actualment de rebre les subvencions de la Generalitat, tant del concedit per la parròquia, com pel llibre d'En Sauret, per això no consten les xifres en l'any econòmic, puix estan encara per liquidar -en part ha avançat diners l'Ajuntament-; constaran en el proper any econòmic.

Finalment, adelantem que presentarem a la Generalitat un projecte per endegar les obres del que ha d'ésser el nostre museu etnològic i artístic de la Vall d'Àger, que estarà ubicat en la nau restaurada de la parròquia. Es farà enguany la memòria de l'obra a efectuar i de la subvenció que es demanarà; més endavant informarem també al respecte. Volem que una part del museu contingui un mostruari d'eines tradicionals del camp o les distintes activitats que es feien antigament a la nostra vila, pel qual demanarem la vostra generosa aportació de tot quant sigui d'interès per aquest projecte, que serà certament una sala de tots. L'altra part es dedicarà als fons artístics que posseïm.

"Junta ordinària de socis del 29 de març de 1986"

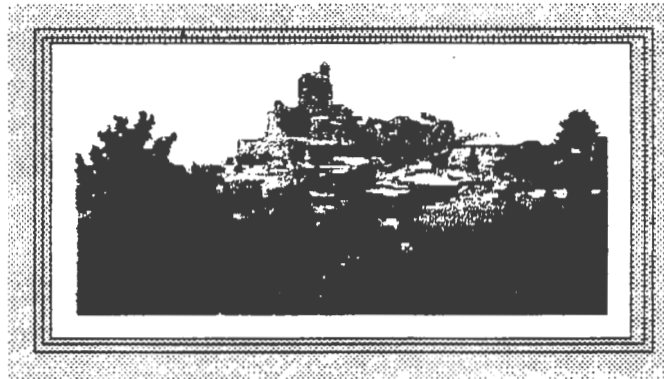
Com va quedar establert en la darrera Junta de socis del 1985, donarem anualment compte de les Juntes ordinàries de socis i de les

Extraordinàries si s'escau. Aquesta Junta ordinària, com sabeu, es convocà amb una única ordre del dia ELECCIO DE PRESIDENT I DE NOVA JUNTA DEL PATRONAT, que estava convocada pel dia 27 a les vuit de la nit i en segona convocatòria pel dia 29 de març a la mateixa hora, que és quan se celebrà. Resumint podem dir, que després d'informar el secretari Francesc Fité sobre les activitats dutes a terme i els projectes que hi havia, es passà a l'elecció esmentada. Pel conjunt de socis es prengué la decisió que continués la Junta que hi havia, per tal com es considerà que la seva gestió havia estat positiva. La moció fou proposada pel Sr. Bastida. Solament Josep Mercadé, Antoni Serra i Pere Capdevila presentaren la seva dimissió, pel qual es procedí a l'elecció de dos nous vocals: Joan Sentenach Parisi i Higiní Castells fill, restant el mateix president Higiní Castells, la tesorera Lola Maurí, el secretari Francesc Fité i els altres vocals Carme Sastre, Xavier Sagarra i Josep Jordan.



GASTOS:

MUSICS ST. VICENT	40.000
SOPAR-	
BARRAU	2.045
MARTI	6.675
PORTE	3.675
SANCHO	.862
NEGRE	8.060
XALETS	28.760
FORN	1.672
TOTAL	53.849



MUSICS STA. AGUEDA	35.000
XOCOLATADA-	
NEGRE	1.970
MARTI (3 anys)	6.685
PASTISSER	2.250

TOTAL GASTOS 139.484

INGRESSOS

ST. VICENT	37.000
STA. AGUEDA	35.800
SOPAR ST. VICENT	54.600

TOTAL INGRESSOS 127.400

Diferencia 12.084

P.D. No s'ha pagat permis d'arquitecte

PASQUA, MONES I CARAMELLES

Després de tres mesos de fred i natura endormiscada, arriba el bon temps. Cada any, les plantes i els arbres han de morir per tornar a nèixer. La Setmana Santa és el moment intens de recordança de la mort que aboca a l'alegria del dissabte de Glòria, en la qual Crist, símbol dels cristians, ressucita a una nova vida. Es per això que Pasqua és la festa de l'esclat a la vida.

Es també, festa de mones i caramelles. Les mones abans es feien d'ous. Tots els que es guardaven durant la Quaresma es feien servir per ornamentar un pastís rodó. Més endavant, la mona ha anat evolucionant i actualment s'hi posen figuretes de xocolata. El que encara

continua vigent és el costum per part de les padrines de regalar la mona als seus fillols.

I les caramelles? Són grups corals que recorren els carrers i places seguits per una gran munió de gent; així es fa al nostre poble, cantant cançons tradicionals. Les setmanes anteriors a la festa, els cantaires van atrafegats. Cal assajar i harmonitzar bé les cançons, estudiar el recorregut, preparar els vestits, arreglar el cistell -anomenat "lloca"- per recollir diners i altres obsequis.

La preparació és agradable, la cercavila encara més. Quan els cantaires tornen a casa estan cansats, però satisfets; han fet quelcom important; han encomanat a molta gent l'eufòria de la festa.

G. A. M.

LA FIRA DE LA PERDIU

Poques coses es nombren pel seu propi nom. Segons deien els avantpassats quan anaven a la fira de Vilanova de Meià, de perdius i porcs n'hi havien ben pocs, si bastants homes que portaven uns alambres a les "muñeques". Allò era senyal que tenien furons per vendre. No sé al nivell que ara s'ha posat la cosa com per ésser honorats per la visita del tan volgut i Honorable Sr. Jordi Pujol i Sra. A la villa d'Ager es varen fer els campionats mundials de vol lliure i malgrat enviés representació tan destacada com el Sr. Diputat Borràs, veí de Balaguer, molt volgut per tota la Comarca, jo com veí d'Ager em moc un poc encelosit a escriure. Les viles de Vilanova i Ager sempre han sigut competitives, tan a nivell de fires com per al turisme. La malaurada carretera del Doll ens ha apropat les distàncies, no així als habitants, que poc ens relacionem, cosa no gens agradable. Del turisme lleidatà ells han agafat uns que

han fet uns xalets maravillosos, nosaltres estem contents i agrits, tant dels lleidatans com dels barcelonins que si no han fet tants xalets, si han restaurat amb molt decoro moltíssimes cases velles, que a no ser per ells estarien a la ruïna, donant durant molts anys feina a la mà d'obra que tant necessitem.

És que fa olor a petroli? De no ser així, la visita del Sr. President Pujol no tindria motiu de ser, tan sols per una sola fira de perdius o furons. Si tot és una realitat como jo desitjo, los afincats a Ager es lliuraran dels contratemps i enrenous que dona viure en zones petrolíferes; podran gaudir de la tranquil·litat del terme amb caça, pesca i gràcies al Patrimoni forestal, que mai podrem agrair prou, anar sovint al Balcó de Santa Lis, ja que ens han fet una pista de quinze quilòmetres accessible per qualsevol vehicle. Si s'escunce (ensopegar) un dia clar es gosa d'una vista meravellosa, ja que des d'allí res no l'estorba, puix té mil set-cents setanta i pico metres damunt del mar. No és pot dir el mateix del Mirador de Vilanova que té a l'explanada de no sé quin santuari a on des d'allí no es veu sino la bona seva campinya,

amb moltíssimes granges per la gran abundància d'aigua que té aquesta comarca. Per més que l'Ajuntament hagi sanejat i senyalitzat unes quantes fonts, amb molt encert, de cara al turisme Vilanova no té possibilitat d'extendre's; queda com ofegada per la solana que té per la part nord, que si molt li priva de les tramuntanes a l'hivern, a l'estiu deu ser un forn; tampoc per l'est ni oest té vista panoràmica, ja que les serres dels voltants són més altes.

En canvi, Ager sens preocupar-se gaire de senyalitzacions té una vall maravillosa a on es difícil perdre't. La mig restaurada Collegiata de Sant Pere amb el seu altíssim campanar i rellotge és com un gegant que fes guàrdia contínua. Els Nogueres, el Pallaresa a llevant i el Ribagorçana a ponent són com dos valles que tanquen el terme, per la part nord com dos perles encrustades a la roca

l'ermita de Pedra i Colobó donen alent al primer trampolí del Montsec que com una cabellera blanca s'exten d'est a oest és la cima més alt el pic de Santa Lis des da on es pot contemplar des de les muntanyes malaiades del Pirineu: les muntanyes de Montserrat, la Serra de Prades, la Creu del Tibidabo de Barcelona i moltes muntanyes més per la part d'Aragó i Navarra. Tot això, com deia abans depent de que faci un dia clar i amb aparell de llarg alcans. El visitant li dona la impressió que té al riu Pallaresa davall de l'eixella esquerra i el Ribagorçana a la dreta. La grandíssima vall es veu petita com presa per foto aèrea.

Tan sols quinze quilòmetres tenin aquest balcó que es pot visitar sense cap esforç desde on es tiren tots els dies de l'any voladores tant nacionals com estranjers donan més d'una ajuda material als que tenen una porta oberta i una vistositat grandiosa.

Juan de Pascual

TRACTORADA DEL MES DE MARÇ

Els passats 13 i 14 de Març, pagesos i ramaders es tornaren a movilitzar, convocats per la C.O.A.G. A Catalunya la coordinadora d'agricultors i ramaders està representada per la unió de pagesos. La plataforma reivindicativa era la següent:

- 1) Seguretat social agrària:
 - a/ suspensió de les peonades teòriques
 - b/ 14 pagues pels jubilats
- 2) Suspensió del límit de 50000 pts. de líquid imponible per a poder pertànyer al Règim especial agrari de la seguretat social.
- 3) Subvenció del gas-oil directament a la gasolinera.
- 4) Negociació de les quotes lleteres
- 5) Donar solució a les importacions de vacú, porcí i oví, així com a les de blat de moro.
- 6) Solucionar el conflicte de Montagut
- 7) Participació del Sindicat a la taula per tal de negociar els reglaments i normes que desenvolupin la llei de bases de

"Cambres agràries".

A Lleida, la incidència de la vaga va ser forta. El divendres es produïren força talls a les carreteres de la província N.II, C.1313, N.240, etc. ... A alguns llocs de tant en tant, a altres de forma continuada. A Balaguer es va tallar la cruïlla de la nacional d'Andorra a les onze del matí, fins a dos quarts de sis. Malgrat alguns moments de tensió, sobretot entre els pàgegos i camioners, no hi va haver cap incident destacat.

El dissabte, a part de tallar carreteres i vies de ferrocarril, els pàgegos de les comarques de vora la capital s'aplegaren a Lleida. A l'entrada de la ciutat, però, la guàrdia civil i la policia nacional van aturar les caravanes de tractors. Després de negociar amb el govern civil, es va aconseguir entrar. Una assemblea a Merco-Lleida va ser la clausura de les movilitzacions pàgeges i ramaderes.

Pel proper dia 24 d'Abril, si el ministeri es nega a negociar, es convocaran noves movilitzacions, si cal més radicals encara que aquestes.

LluísArdiaca

L'HORT FAMILIAR

Atenen les indicacions de la Redacció de CABANERA, hem plau aportar el meu gra de sorra a la revista. Donat que cadascú opina del que sap, i/o bé del que creu oportú d'opinar en un cert moment; hom creu que seria bo de parlar de l'hort familiar.

Tots estarem d'acord, quan comentem que una determinada pràctica agrícola, en una situació molt concreta, ha donat uns resultats diferents o no esperats. Es cert. Aleshores, l'hortelà en aquest cas, ha de raonar el perquè s'ha produït el fet. Ara bé, no es menys cert, que en un article d'aquestes característiques, és improcedent esbrinar tots i cadascun dels casos particulars que es poden presentar. Intentarem doncs, comentar aquelles activitats que puguin anar bé per a tots.

Donat el temps en que ens trobem, comentarem avui, la PREPARACIÓ DEL SOL I LA SEMBRA DE PATATES.

PREPARACIÓ DEL SOL

Considerarem en aquest apartat, tres punts:

1.- Labors

Es molt necessari una labor profunda per tal de deixar el terreny esponjat; donant a continuació labors superficials per tal de desfer els tarrossos. Eviteu, sempre que es pugui, la cavadora ("fresadora"). Es una eina bona per a desfer el tarrós, però té l'inconvenient de deixar la terra molt compacta a sota ("solera").

2.- Fems

Incorporar, aprofitant la labor profunda esmentada abans, 2-3 Kgs. per metre quadrat de fem (molt fet).

3.-Desinfecció de la terra

Per tal d'evitar l'atac de cucs de la terra (fil-ferro, grisos, etc.); cal, aprofitant una labor superficial, enterrar un dels següents productes:

- Clorpirifos (DURSBAN) 5% 5 grams/m²
- Fonofos (DIFONATE) 5% 8 grams/m² (1).
- Phoxin (VOLATON) 10% 4 grams/m²

(1). Aquest producte, no aplicar-lo en plantes en les que es consumeix l'arrel (com per exemple: pastanagues, etc.). Pot aplicar-se en patates.

NOTA: Respecteu les recomanacions de l'etiqueta.

4.- Abonat de fons

Aquí tindrem en compte solament, l'abonat amb superfosfat ("super") i el clorur ó sulfat de potassa ("potassa").

El nitrogen, bé sigui amb sulfat amònic o altres, s'incorporarà a mesura que es vagi sembrant o plantant

les diverses hortalises.

Com a norma general, aprofitant una de les labors per a preparar el sòl (a ser possible la primera que es faci), enterrareu:

- 25 Kgs. de superfosfat del 18%

i 15 Kgs. de clorur de potassa (o bé 20 Kgs de sulfat de potassa).

Tot això per PORCA

SEMBRA DE PATATES

En aquest moment cal tenir en compte:

1.- Abonat

Donat que ja s'ha incorporat abans el FEM, el SUPER, la POTASSA i el DESINFECTANT, cal solament incorporar en l'última labor:

- 15 Kgs. de sulfat amònic del 21%, per PORCA.

2.- Trossejat de la llavor i desinfecció

Una vegada trossejada la llavor, segons el costum que teniu, cal desinfectar-la de la següent manera:

Productes a escollir:

1. Benomil 50% 40 grs.

o bé

2. Carbendazim 50% 40 grs.

o bé

3. Glicofen 40 grs.

d'altres

- posar 10 litres d'aigua en un bidó i disoldre un dels productes abans esmenats.

- submergir-hi durant 3 minuts els trossos de patata.

- treure'ls i deixar-los secar. Esperar uns 15 dies abans de sembrar-los.

Jaume Gregori.



SOBRE LA MUSICA ALS PAISOS CATALANS

En relació a la música i cançons que es fan actualment a Catalunya, s'ha escrit molt i generalment s'han debatut els problemes que la "cançó" té; per norma general, però, referint-se sobretot als clàssics de la "Nova Cançó". S'ha parlat inclús de possibles ajuts per part d'entitats institucionals, a través de subvencions i suports, que de fet s'han fet efectius, encara que de forma insuficient. Cal, si més no, un major ajut i protecció als nous valors de la cançó catalana.

En aqueix sentit, un apartat important és, sens dubte, la seva difusió; en el nostre país necessitem que emissores, premsa escrita i TV ofereixin i informin més del que succeeix a Catalunya. Aquesta faceta és fonamental per un desenvolupament normalitzat de la cançó catalana.

Com heu vist, rebutjo parlar de la "cançó", fenomen socio-cultural molt arrelat a la nostra cultura musical, per tal com actualment difereix el suficient, com per començar a pensar en nous paràmetres, nous missatges, nous llenguatges musicals, sorgits dels artistes més recents, que en definitiva estan conduint la cançó a una vivència normalitzada, dins el context de la nostra societat.

Com suara hem apuntat, és fonamental la difusió dels nous valors musicals que actualment van sorgint i que topa amb

interessos i barreres importants, entre les quals hom pot esmentar:

- Les productores estrangeres (mercat U.S.A., anglosaxó...)
- Productores castellanés
- Productores catalanes

Si incloc les productores catalanes, és per tal com es dona la paradoxal situació, que determinats artistes, mites vius avui -no cal que els esmenti-, graven i editen llurs obres en companyies multinacionals, per assegurar el major nombre de vendes i difusió, mentre que són les petites productores dels Països Catalans les que es dediquen a describir els nous valors musicals, els quals no sempre és possible escoltar

Actualment es poden escoltar ja:

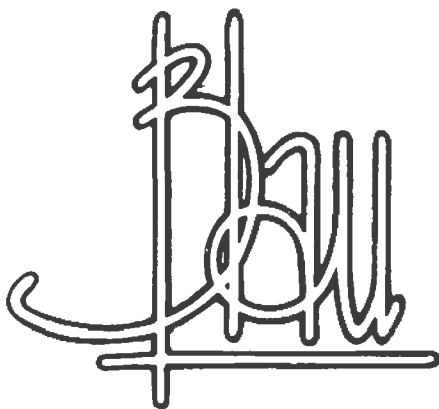
- Double Buble, T.R., n'Gai n'Gai, Detectores, B-30
- Hector Vila, Enric Hernàez, Santi Vendrell, Maria Cinta
- Joan Bibiloni, Pegasus, Toti Soler, Albert Giménez, Max Sunyer
- Tomeu Penya, Pau Riba, La Murga, OrquestrinaGalana
- Josep Tero, Miquel Pujadó, Partaka, Toni Morlà, Paco Muñoz
- Contaires, Ara va de bo, Sac de gemecs (infantil).

Editores catalanes que funcionen amb certa regularitat:

- Audivisuals de Sarrià, Blau, Picap, Justine, Filobus

Alex Eslava

EDITORIA DISCOGRAFICA



PRODUCCIONS BLAU, S.A.
Carrer Estanc, 6
07012 Palma de Mallorca
Tels.: (971) 71 33 16 - 71 39 02
(93) 2171484 Barcelona

NEUS DE FEBRER

Neus de febrer
que reposeu un instant sobre les branques
i en regalims de glac
transparents com el cristall
figiu per la riera
a la mar serena

Sou solament de pas
preanunci de primavera
i tot just deixeu petjada
i una rialla immaculada
suspena a la retina

Avui sóc jo qui us diu adeu
mirant el verd despuntar
dels sembrats i els brots
dels ametllers a punt de fer florida

Deixeu que contempli altre cop
la puríssima blancor que us engalana
abans que desperti enamorada
la primavera en l'albada



LA FL D'UN ARBRE

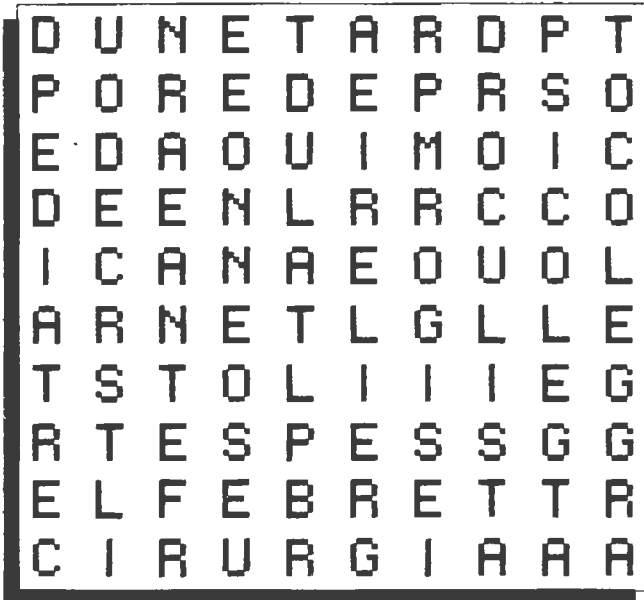
Jo sóc tot el que resta d'allò
que un dia fou un arbre
L'arbre més bonic
Aquell que ahir
als segadors feta ombra
Aquell que destacava en l'infinit

Les meves branques
víctimes foren d'una tempesta
i el llamp
la soca em parti
Ara brots d'altres fulles
coronen el meu tronc

He vist cremar les meves branques
He vist anar-se'n al cel
la millor part de mi
Sols em resten les arrels
que a poc a poc es van podrint
Sols em resta esperar
la fi del meu destí
N. S. B.

SOPA DE LLETRES NÚMERO 2

En aquest embolic de lletres trobaràs el NOM DE 9 METGES ESPECIALISTES



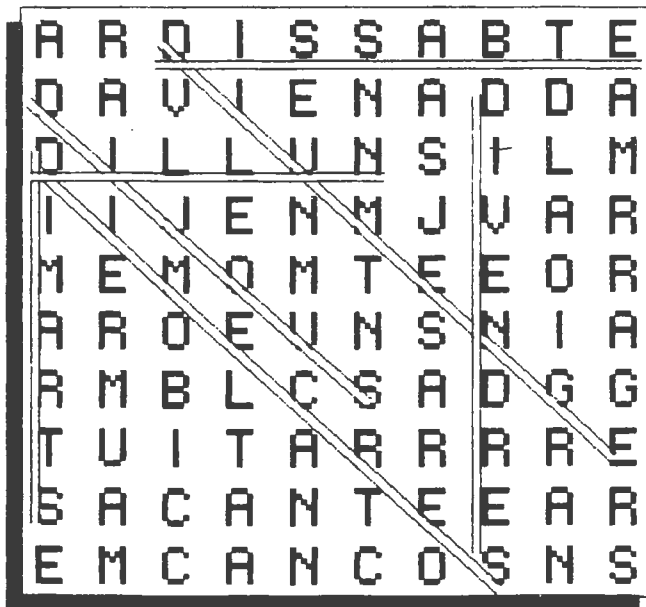
Els trobaràs d'esquerra a dreta, de dalt a baix i en diagonal, però no a l'inrevés. En els espais entre els noms et sortirà un proverbi.

Encercla els noms en el requadre i anota la frase que et resulti en els espais que aquí hi destinem.

FRASE: _____

Per Josep-M. Espanyol. Sant Cugat del Vallès

Solució a la sopa de lletres N° 1



FRASE RESULTANT EN ELS ESPAIS
 BUITS:

"ARA VE NADAL, MENJAREM
 TORRONS I AMB LA GUI-
 TARRA CANTAREM CANÇONS

**BUTLLETA DE COMANDA
I SUBSCRIPCIÓ**

Desitjo subscriure'm per una any a partir del
número

Faré efectiu l'import mitjançant:

- Taló bancari adjunt a la present
- domiciliació bancària

Data
Signatura

Noms i cognoms

Carrer

Població

Dte.

Província

Telèfon

**BUTLLETÍ DE DOMICI-
LIACIÓ BANCÀRIA**

Senyors: els agrairé que amb càrrec al meu
compte/llibreta atenguin els rebuts que els
presentaré La Cabanera.

(Les renovacions son automàtiques)

Titular compte

Banc/Caixa

Agència

Núm Compte

Núm llibreta

Adreça Agència

Població

Data

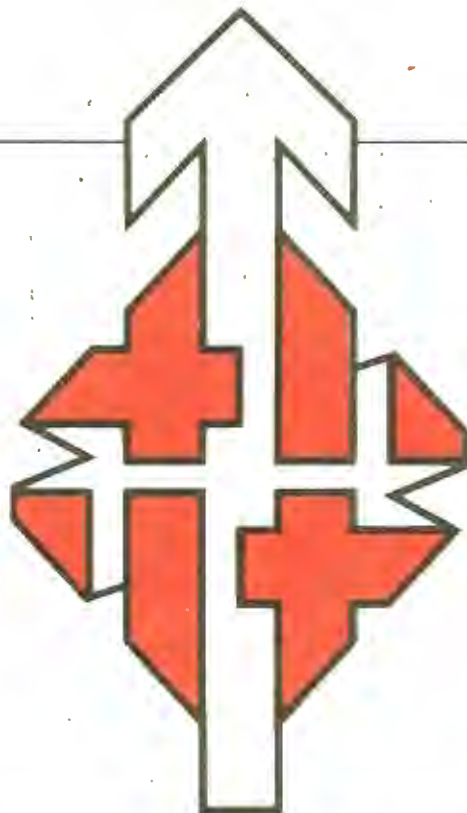
Signatura

-Quota: 600 Pts.
-Amb despeses d'envio
pels de fora d'Àger: 750
Pts

La subscripció podeu adreçar-la a:

Victor Casanoves
Carrer La Font s/n
25691-Àger (La Noguera)

AMB LA COL·LABORACIÓ DE



**CAIXA DE
BARCELONA**